

lauantai 5.7.2025
lähetytseurat klo 15.30
Tuomas M. Meurman

Miksi Jeesus lähettää meidät liikkeelle?

Tämän kysymyksen eteen olen usein päätenyt, kun tieni on vienyt kirkkomme kansainvälisen työn kautta eri puolille maailmaa. Miksi Jeesus antoi meille lähetykskän lähteä liikkeelle?

Syynä on toki evankeliumin viestin välittäminen heille, jotka eivät ole Jumalan rakkaudesta vielä kuulleet. Tähän erottamattomasti kuuluu myös lähimmäisen rakastaminen, palvelu ja hyvän tekeminen. Tämä on ollut ja on edelleen lähetyksen ytimessä. Kristuksen kaltaiseksi tuleminen.

Luulen kuitenkin, että vuosisatojen varrella liikkeelle lähteneet eivät ole olleet vain viemässä Jumalaa. Uskon, että lähteneet ovat myös itse etsineet Jumalaa vierauden keskeltä. En usko, että kukaan lähetystyöntekijä on lähtiessään tiennyt ja tuntenut Jumalaa täydellisesti. Ja eiköhän Jumala ehtinyt edeltä sinne, minne kukin lähti Jumalaa viemään. Luulen myös, että jokainen on saanut kokea, miten kohtaamiset uusien ihmisten kanssa paljastavat jotain uutta Jumalasta.

Tästä olen ainakin itseni löytänyt aina, kun olen siirtynyt omasta tutusta ympäristöstäni toisten kulttuurien ja uskontojen keskelle. Vanhat ajatusmallit ja oletukset Jumalasta ovat tulleet haastetuksi, jotain uutta on tullut tilalle, kuva on hiukan täydentynyt.

Olen alkanut pohtia kokemani myötä, mihin Jeesus oikeastaan kutsuu meitä ihmisiä?

Minua on alkanut puhutella Jeesuksen toiminnassa etenkin se, että hän kohtasi jatkuvasti sellaisia ihmisiä, joita kukaan muu ei halunnut kohdata. Tuntuu, että Jeesus kohtasi nuo ihmiset, jotta me ymmärtäisimme Jumalasta enemmän.

Lähetyt on alkanut näyttäytyä minulle kutsuna katsoa erilaisuutta. Siis sitä erilaisuutta, joka inhimillinen todellisuus kokonaisuutena on. Paavalikin käytti Kristuksesta vertausta ihmisruumiina, jossa on monta hyvin erilaista jäsentä. Jeesus taas käytti itsestään vertausta ienä, totuutena ja elämänä. Tähän mielenkiintoisen näkökulman tuo Adolfo Nicolas, entinen jesuiittojen sääntökunnan johtaja. Hän vieraili eri puolilla maailmaa ja koki, että Aasiassa ihmiset usein

vetosivat Jeesuksen tienä, lännessä totuutena ja Afrikassa elämänä. Hän esitti, että tarvitsemme kaikkia näitä näkökulmia oppiaksemme tuntemaan Kristuksen.

Olen myös pohtinut, olemmeko me kirkkona kaventaneet lähetyksen, jos näemme sen vain yhtenä työalana, harvojen harrastuksena tai sen suuntautuvan vain kaukaisille maille?

Ajattelen, ettei meidän tule etsiä Kristusta vain kaukaa, kaukaisesta vieraudesta. Yhtä lailla inhimillisen elämän moninaisuutta on ympärillämme omassa arjessamme, tänäänkin näissä seurapenkeissä. Emme ehkä aina ole valmiita tutustumaan tähän kotoiseen erilaisuuteen.

Mitä voisimmekaan alkaa ymmärtää Jumalasta, jos hetken jättäisimme omat ajatukset, ennakkoluulot ja olettamukset taka-alalle ja kohtaisimme lähimmäisemme uteliaasti kuuntelemalla. Emmekö me lopulta kohtaa Kristuksen jokaisessa ihmisessä, tutussa ja vieraassa? Tästä muistuttaa myös kirkkomme pappi Tuula Paasivirta. Kesäkuussa Kotimaa- lehden haastattelussa syntymästään saakka cp-vammaisuuden kanssa elänyt pastori Paasivirta sanoo: ”Myös vammainen ihminen rosoineen on Jumalan kuva. Kuva Jumalasta on täydellinen vasta, kun ketään ei suljeta pois.”

Lähetyskäsky puhuu opettamisesta, mutta samalla Jeesus on sanonut itse olevansa totuus. Opettamisessa on se vaara, että viestinvälittäjästä voi helposti tulla viestin omistaja. Me emme omista totuutta. Totuus on yksin Jumalan ominaisuus. Jos ja kun löydämme Jumalan kasvot ja Kristuksen ruumiin myös aivan meidän läheltämme, avaisiko tämä kääntämään katseemme totuuden omistamisesta vuorovaikutukselle ja oppimiselle? On mielestäni myös tärkeä muistaa, että mikään inhimillinen ei ole Jumalalle vierasta. Siksi erilaisuuden ei tulisi olla se, mikä erottaa meitä Jumalasta. Erilaisuus on sitä vastoin juuri kutsu Jumalan yhteyteen.

Kristuksen ruumiiseen tutustuminen onkin alkanut kutsua minua kuuntelemiseen.

Ylen toimittaja Sari Valto haastatteli alkuvuodesta kirjailija Eino Saarta. He keskustelivat siitä, millainen maailma olisi, jos kuuntelisimme enemmän toisiamme. Toimittaja kysyi Eino Saarelta, miksi meidän tulisi kuunnella ihmistä, jonka maailmankuvaa emme hyväksy?

Saari vastasi: ”Jotta ajattelumme, maailmankuvamme ja käsityksemme erilaisista elämäntodellisuuksista laajenisi ja monipuolistuisi.”

Herättäjä-Yhdistys ry
PL 21, 62101 Lapua
Puh. 0400 805 904
hy@h-y.fi
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

Voisiko tuon saman kysymyksen esittää tänään meille näin: miksi meidän tulisi kuunnella ihmistä, jonka jumalakuvaa tai uskontodellisuutta emme hyväksy tai koe omaksemme?

Vastaus voisi olla jotain tällaista: Jotta ajattelumme, jumalakuvamme ja käsityksemme Kristuksesta laajentuisi.

Jotta pääsisimme lähemmäs ymmärrystä siitä, mitä Jumala, jota myös rakkaudeksi kutsutaan, voikaan olla.